

دکتر مهدی تدین

عضو هیئت علمی انتقالی از دانشکده ادبیات و علوم انسانی

دکتر مهدی تدین نجف آبادی در سال ۱۳۱۷ در نجف آباد اصفهان بدنیا آمد. دوران کودکی مهدی تدین نجف آبادی در طبیعت همراه با پرورش گل و گیاه و همچنین تربیت و دست آموز کردن بره گوسفند، کبوتر و یا سایر پرندگان گذشت. او از دوران کودکی چنین اذعان می دارد: "در سالهای اوائل دوران کودکی ما هنوز اثری از برق و آسفالت و رادیو و تلویزیون نبود اتومبیل هم بندرت دیده می شد. اما هوای پاک داشتیم." ایشان از دوران ورود به دبستان خود چنین به یاد دارد: "در ورود به دبستان معلمی داشتیم که در آن زمان به حاج معلم معروف بود چون سالیان سال در کلاس اول به تربیت شاگردان پرداخته بود. ایشان از خطوط پیشانی ما می دانست که در خانه چه شیطنت هایی کردیم (البته بعدا فهمیدیم که با اطلاع و اخباری که از والدین می گرفت می توانست پیشگویی کند) اما برای ما در حکم معجزه بود. ایشان کمتر از الات تنبیه استفاده می کرد و در عوض با قصه های جالب و شنیدنی شاگردان را به خود مجذوب میکرد."

دکتر مهدی تدین تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در نجف آباد گذراند در سال ۱۳۳۷ برای ادامه تحصیل به تهران سفر کرد و در دانشسرای عالی به تحصیل پرداخت. ایشان از خاطرات آن دوران چنین می گوید: "در آغاز سال دوم با دوستان در باره استادان و ارزیابی ایشان سخن گفتیم و بدین نتیجه رسیدیم که استادان ما آن کسانی نیستند که در رشته ادبیات در سطح کشور معروفند از این رو چهار یا پنج نفر بودیم که از معاونت دانشسرای عالی وقت گرفتیم و از او خواستیم که برای دعوت استادان نامدار اقدام کند او با کمال خرسندی

خواهش ما را برآورده ساخت و استادان بزرگ را با شرایط استثنایی دعوت کرد از جمله مرحوم سعید نفیسی، بدیع الزمان فروزانفر، استاد ذبیح الله صفا و چند تن دیگر برای تدریس آمدند و از حضور ایشان بهره مند شدیم".

وی به سال ۱۳۴۰ کارشناسی خود را از دانشسرای عالی و کارشناسی ارشد را در سال ۱۳۴۹ از دانشگاه تهران و مدرک دکتری خویش را در رشته زبان و ادبیات فارسی در سال ۱۳۵۶ از همین دانشگاه دریافت نمود. ایشان در سال ۱۳۵۳ به استخدام دانشگاه جندی شاپور اهواز درآمدند. وی برای تکمیل مطالعات سال تحصیلی ۷۰-۷۱ را در آمریکا، در دانشگاه تگزاس، گذرانده اند.

دکتر تدین از جمله استادان دانشگاه جندی شاپور بودند که در سال های منتهی به پیروزی انقلاب اسلامی، با فعالیت سیاسی خویش در اهواز نقش چشمگیری در بسیج مردم و دانشگاهیان برای به پیروزی نشانیدن انقلاب داشتند.

با شروع جنگ تحمیلی نیز، ایشان به همراه تعداد دیگری از استادان و دانشگاهیان با حضور فعال و ماندن در اهواز و محیط دانشگاه، موجب بالا بردن روحیه رزمندگان و حفظ و حراست از دانشگاه را فراهم آوردند.

دکتر تدین در سال ۱۳۷۹ به دانشگاه اصفهان منتقل شدند. کتاب "نهایه الحکمه" ترجمه مهدی تدین نجف آبادی، در دوره دهم کتاب سال جمهوری اسلامی ایران از طرف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان کتاب سال برگزیده شد.

ایشان در سال ۱۳۸۳ به افتخار بازنشستگی نائل آمدند ولی از فعالیت علمی خود دست نکشید و به تدریس ادبیات فارسی، عربی و متون عرفانی اشتغال دارند. از وی در سالهای اخیر توسط دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد برای تدریس برخی مواد درسی دعوت به عمل آمده است.

مقالات علمی متعددی از ایشان در مجلات معتبر از جمله مجله معارف و نشر دانش وابسته به مرکز نشر دانشگاهی و مجله دانشکده ادبیات دانشگاه فردوسی مشهد و مجله های دانشکده ادبیات دانشگاه اصفهان و برخی مجلات دیگر به چاپ رسیده است. ترجمه زبده الحقایق از عین القضاة همدانی، ترجمه رسایل فلسفی ابوالحسن عامری و اخیرا چاپ و نشر تفسیر عرفانی قران منسوب به امام جعفر صادق (ع) که با همکاری دکتر

میرباقری در نشریات قطب علمی دانشکده ادبیات دانشگاه اصفهان انجام یافته است، بخشی از فعالیت‌های علمی ایشان است و شرح تائیه ابن فارض شاعر عرب را نیز آماده چاپ دارند.

به رغم دور بودن استاد تدین از دانشگاه شهید چمران اهواز، ایشان همچنان دغدغه بهروزی و بهبودی علمی و عمرانی دانشگاه را در دل دارند و همواره جویای وضعیت آن بوده اند.